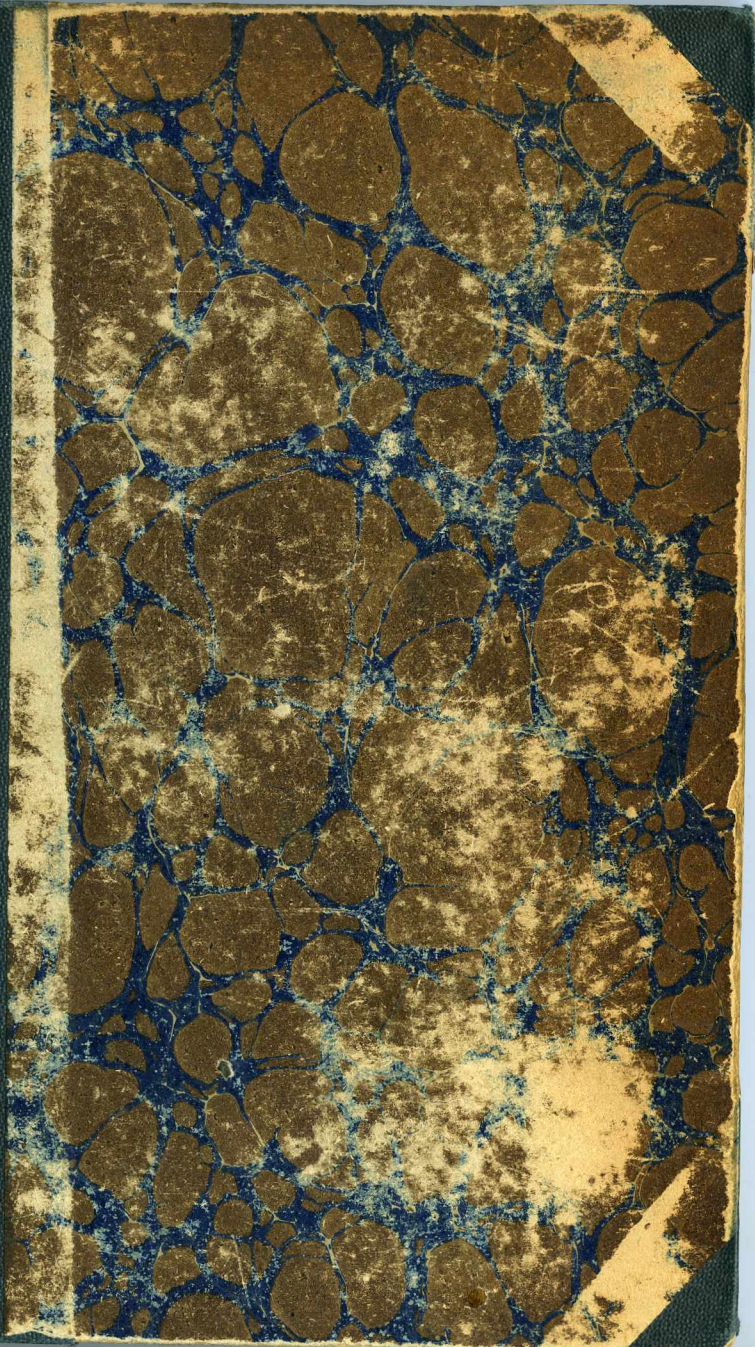
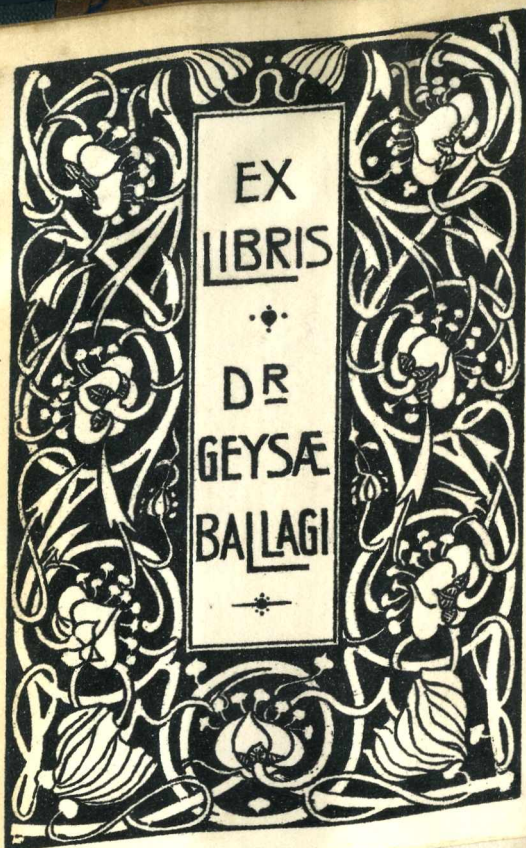

Politikai
röpiratok.

165.

Joh. ved. / 7

1978

1994

1999 -07- 07

- 1) 001 0006 662 034
- 2) 001 0006 662 027
- 3) 001 0006 662 010
- 4) 001 0006 661 853
- 5) 001 0006 661 907
- 6) 001 0006 661 891
- 7) 001 0006 661 860
- 8) 001 0006 661 884
- 9) 001 0006 661 877
- 10) 001 0006 661 792

1488 - 1497

1. Magyar kir. testőrré vagy nemességi érekenységeink örökösítéséről.
Finta József. 1791.
2. Sines Rath für Oesterreich. 1847.
3. Mit akas az elleniek. Forradalmat-e vagy reformot? Jókai
4. Arany könyv Kossuth műveiből. Aldor Imre. 1871.
5. Az életbírtoklás. A „Birtoklásra jogi Értékű” kiadványából.
6. Wer sind die rechten Katholiken? Alois Anton. 1871.
7. A francia forradalom fő elve. Nicolas August. 1873.
8. Az die Wähler der Theresienstadt. Emerich Zvanka. 187
9. Az alapok és alapítványok jogi természetéről. Orbán József.
10. Pártok és verések az országjárásból. Egy volt képviselő

GÉZA.

lei.
nár
vé-
zol-
ta-
nt
k-
nű
k:
út

1
2
3

165

1488

7-

Finta József

MAGYAR KIRÁLYI TESTÖRZŐ SEREG'
NEMES ÉRZÉKENYSÉGEINEK
ÖRÖKÖSÍTÉSÉÉRT.

Ez előtt néhány napokkal költözött ki a' Ns Magyar Királyi Testörzö Sereg' Palotájából Mél. *Finta József* Úr ő Nagysága, kiről jelentettük már ez előtt, hogy (szemeinek gyengesége miatt) véget vetett, a' Ns Testörzök' Seregénél való szolgálatjának, a' melyet Obersteri Méltósággal folytatott vólt; 's Generálisi ranggal, és 2000 forint éltendei fizetéssel nyugalomra lépett. Minekelötte meg foztattak vólna, ezen nagy érdemű Elöljárójoktól a' Nemes Testörzö Tiszt Urak: Követeiket küldötték hozzája, kik vég - bútsút

) ven-

vennének mindnyájoknak nevekbön a' Generális Úrtól. Inkább Fiak — még pedig tisztelő 's szerető Fiak bútsúztak itt édes Attyoktól; mint sem Alattvalók, a' magok rendszeréntvaló Előljárójoktól. — Ez alkalmatossággal, következő Verseket nyújtott bé a' Generális Úrnak egy Hadnagy Úr, maga, 's több Tiszti Társainak is nevekbön:

Tehát immár tőlünk el válsz?

Nyugodalmadra mert találsz

Kedves Tárgyunk

Fő-Hadnagyunk,

Minket el-hagyni nem szánsz!

Seregünknek édes Attya,

Melly nagy bánat szivünk hattya,

Hogy bútsúznunk,

Kell meg válnunk,

Pennám ki nem irhattya.

Harmintz és egy esztendeig a)

Szolgalatod, mellyet végig

Köztünk tettél

'S bé fejeztél,

Hired emelik Égig.

Jöttél bár *Márs* piattzárúl b)

De még is senkinek kárúl

Te nem vóltál,

Sőt aggódtál,

Kinek kinek javárúl.

Vól.

a) *E' Nemes Seregnek, már első zsengejétől fogva szolgál.*

b) *A' Ns Tsáfszár Huszár Seregnél, Főhadnagyi Tisztséget viselt.*

Vóltál köztünk mint egy *Mentor*,
Jó Lelkedben mindég bátor,
Sok Szélvéztől,
És bal kéztől,
Minket fedező Sátor.

Meg mutattad, hogy esméred
Nemzetedet, 's Nemes Véred,
Mellyért Szivünk,
Kit igérünk,
Légyen örökös Béred.

Erdemed Generáliffágot
Adott, Nékünk árvaságot;
El válásod,
Más lakásod,
Okozott Izomorúságot.

Nemes Seregünknek fénye
Vóltál, szüntelen reménye,
Kegyességed
Szivefféged,
Kintsünk bizott Szekrénye. c)

Familiád ékessége,
Vólt Házunknak ditsőssége,
Grófi Párod, d)
Szabad zárod, e)
'S Szülöttidnek Négysége. f)

A'

c) *A' Kassza nálla vólt, a' gazdálkodást nagy hívséggel, 's közönséges meg-elégedéssel folytatta.*

d) *Született Gróf Brunzsvik Erzsébet Asszony.*

e) *Bátran vehetett részt nálla minden Tiszt a' Társaságban, minden erőltetett tziifrálkodás nélkül.*

f) *Négy nevendék Kisasszonyok, kiket a' természet szépséggel, a' jó nevelés pedig fokféle tökéletességgel ruházott fel.*

A' hol ártatlan mulattság,
Uralkodott hiv Barátság,
Mind a' mellett,
Mint is illett,
Tudtuk hogy vagy Méltóság.

Azért buzog Érted vérünk
'S hogy légy, vólt kedves Vezérünk,
Jókban örök
István T * *
Mondja, 's egé'z Seregünk.

Annyira el-gyengítette a' Generális Úrnak
érzékeny szívét, erántta bizonyított végső köte-
lességek a' Ns Testörzö Tifzt Uraknak, hogy tsu-
pán a' szemeiből ki gördült könnyeknek gyön-
gyei vóltanak belső indúlatinak magyarázói. A'
mit annakokáért, akkori nagy el-fogódása miá
élő szóval nem tehetett: tellyesítette azt hathatós
Írásában; melly is így következik:

*Nemes Testörzö Magyar Sereg, érdemes Hazámfiai,
's kedves Barátim!*

Eleitől fogva kellemetes érzékenységgel ta-
pasztaltam az Uraknak hozzám-való szíves haj-
landóságát. Hogy ennek kút-feje, nem a' két-
színűség és nem hízelkedés, hanem nemes gon-
dolkozások lett légyen, elegendőképpen meg-
bizonyították hozzám küldött bútsúzó levelek
által. Nem tsak örvendek, hanem felette sze-
rentsésnek tartom magamat, hogy ezen Nemes
Seregtől való meg-válásomkor, engemet, nem
harag és boszszúság, nem szitok és átok, ha-
nem áldás, nemes szívekből származott sohaj-
tások, és nemes szemekből tsergedező könnyvek
ki-

kisérnék tsendes magánosságomnak 's nyúgodalmamnak helyére. Egy régi Görög Bölts Xenofon, egyedül azokat az Elöl járókat tartotta bóldogoknak lenni, a' kik az alattokvalóknak nem üftökeiket, hanem szíveiket szorították markaikba. Az illyetén Elöljárók nem tsak szerentsés, hanem szerentsétlen állapottyaikban, is találnak jó barátokra, a' kik őket nem pufzta szóval, hanem valósággal is szokták vigasztalni. A' miólta ezen nemes Testörző Magyar Seregnek Elöljárójává lettem, szüntelen elmémben forgattam az említett Böltsnek bölts mondását, és az alattam valóknak nem nemes indulattal ellenkező szolgai félelmet, hanem magam eránt való szeretetet igyekeztem szívekbe önteni, tudván azt, hogy az ebből folyó engedelmesség mind állandóbb mind gyökerefebb szokott lenni az erőszakkal ki-fatsart alázatosságnál.

Ha néhánykor némely hibát tapasztaltam-is az alattam valóokban, mindjárt ezembe ötlött, hogy az el-tántorodás mindnyájunkal köz. Az Ifjú hasonló az éretlen gyümöltshöz, mellynek édesége mind addig savanyú vízzel vagyon meg-egyeltve, valameddig a' napnak hévsége vad nedvességét ki-nem főzi. A' ki az Ifjútól anyi mértékletességet kíván, mint a' mennyi vagyon egy, mind az időnek, mind a' világi gondoknak hevétől meg-éreltetett emberben, vagy maga soha ifjú nem vólt; vagy az ifjú heves vér tulajdonságainak meg-visgálására nintsen elegendő értelme.

Mind.

Mindnyájan emberek vagyunk, 's emberi gyarlóság alá rekesztettünk. Én - is sem szépíteni, sem rútitani nem akarom magamat, mivel *Kátónak* bölts mondása szerént, mind kettő illetlen az okos emberhez. Hogy ha hibáztam avagy az Urak közzül valamellyiket megsértettem, engedelmet kérek, 's reménylem nyerek - is. Nintsen terhefőbb állapot, az Elöljáróknak hivatalánál. Ha ök a' törvények teljesítésére szorossan vígyáznak, kedvetlenséget szereznek magoknak az alattok valókat előtt, ha pedig ezek iránt igen engedelmesek, elmulattyák hivatalbéli köteleltségeiket, 's hűségtelenek a' törvényekhez. A' mi engemet illet, mindenkor a' közép úton igyekeztem járni, és tiszt-viselői hivatalomat akként folytatni, hogy sem a' törvényt sem az alattam valókat megne sértsem. Ezt pedig nem fenyegetődző parantsolás és büntetés, hanem inkább nyájas tár-falkodádom, 's barátságos intésem és oktatásaim által vittem végbe.

Az Egek, és tulajdon Lelkem esmérete bizonyosságaim, hogy soha, mig e' nemes Sereg-nél voltam, senkinek - is kárára lenni nem igyekeztem, tudván azt, hogy a' szeretelenség a' természet szentséges törvényével ellenkező dolog légyen. A' midön az alattam valóknak nem használhattam úgy, a' mint a' felebaráti szeretet tölem kívánta volna, nem jó tételre való készségem, hanem tehetségtelenségem volt annak - is az oka. Magam - is gyakorta küszködtem az irígységgel, mellyet mindazáltal nem

bolz-

bőfzű állás, hanem inkább engedelmeségem 's magam meg-alázódása által kívántam magamról el-hárítani.

Illyetén pályafutásom vólt 31. esztendőnek el-folyása alatt, mellyet, hogy Izerentséfen el-végezhettem, áldom érette az Egeket. Aldom azért-is, hogy az Urak' nemes seregeknek kebeléből való ki-jövelem után-is éppen olly Izíves hajlandósággal vagynak hozzám, mint vóltak ennek előtte, a' midőn szoroffabb egyefségben vóltunk egymással. Hozzám való hívségeket atyai tanáts-adásomnál egyébbel meg-nem tudom jutalmaztatni. Mint eddig, úgy ennekutánna is légyenek az Urak Fels. Királyunkhoz 's kedves Hazánkhoz hűségesek, Előljáróiknak engedelmesek, szorgalmatosok hivatalokbéli köteleléseiknek gyakorlásában, munkások, nem a' hijábanvalóságnak, hanem jövendőbéli Izerentséjeknek keresésében. Szüntelen elméjekben tartsák azt, hogy virágzó ifjúságok az-az arany idő, mellyben a' ki mint vet, úgy szokott aratni —

A' meg-arattatott sárga tarlón, nehéz tellyes gabona fejekre találni. — Igyekezzenek nemes Seregeknek, 's kiváltképen édes Magyar Hazánknek díszére lenni és nem tsak fényes Caracterek 's köntöfeik, hanem ditséretes magok viselése, és tudományaiknak öregbítése által-is mutafsák azt-meg, hogy nemes vérből vették légyen eredeteket, és hogy azon tárgyat, mellynek elfközlésére az Hazától ide küldettek, valósággal el-is akarják érni. — Hogy ha édes
Nem-

Nemzetünket, önnön magokat, és engemet - is igazán szeretnek, vegyék bé atyai hasznos intésemet, kövefsék bóldóságokra tzelozó jó tanátsomat. — Ezzel együtt tartsanak engemet-is jó emlékezetekben, és hitelsék - el magokkal, hogy valamint eddig, úgy ennekutánna - is hív baráttyok léfszen és marad

Bétsben Pünköft Havának
22-dik Napján 1791-dik Efsztendöben

Finta József.

Ezek, bé vagynak iktatva a' *Hadi és más nevezetes Történetek*' IV. Szakallza' Ss árkusába is, melly költ *Bétsben*, Májusnak 24-dikén 1791-dik Efsztendöben.

DE BALLAGI GÉZA.

